

УДК 81-13:81'42

ПАРАЛЕЛІЗМ ЯК КОМПОНЕНТ СТВОРЕННЯ ЕФЕКТУ ВИСУНЕННЯ У ПОЕЗІЯХ Е. Е. КАММІНГСА

Г. К. Морозова, Г. В. Чеснокова

м. Київ, Київський університет імені Бориса Грінченка

loveenglish007@gmail.com

Статтю присвячено виявленню лінгвостилістичних особливостей створення ефекту висунення у поетичних текстах американського поета, есеїста, сценариста і художника Едварда Естліна Каммінгса. У своїх творах, які давно привертають увагу дослідників-лінгвістів, автор майстерно використав різні види висунення і у такий спосіб став відомий саме завдяки своїм інноваціям в поезії. У роботі окреслено сутність і визначено особливості поняття «висунення» у різних площинах наукового знання з урахуванням мовознавчої парадигми дослідження, уточнено механізми формування прийому висунення та його підтипу: паралелізму, висвітлено основні теоретичні положення, на яких базується концептуальний апарат дослідження, систематизовано існуючі підходи до вивчення ефекту висунення у ракурсі сучасної лінгвістики, досліджено основні закономірності використання автором паралелізму як компоненту висунення і виявлено специфіку взаємозв'язку форми та змісту творів.

Ключові слова: висунення; поезія; лінгвостилістичний аналіз; лінгвістичний паралелізм; Е. Е. Каммінгс.

У художніх творах різноманітні стилістичні прийоми відіграють велику роль, адже саме вони допомагають авторові за допомогою тексту вплинути на читацьке розуміння певних реалій. Усі виражальні та стилістичні прийоми тісно пов'язані з однією з найважливіших лінгвістичних теорій, що уможливує розуміння впливу художнього тексту на читача – теорією висунення. Теорія висунення розроблялася, зокрема, Я. Мукаржовським [10], Р. Якобсоном [6], В. Б. Шкловським [2], М. Хелідеєм [5], Дж. Лічем [7], С. Зінгер [4] та В. ван Піром [12]. На сьогоднішній день саме ця теорія є одним з найважливіших аспектів стилістичного аналізу.

Метою дослідження є з'ясування закономірностей паралелізму як компоненту прийому висунення та виявлення стилістичних особливостей його вербалізації у поезіях Е. Е. Каммінгса. Реалізація поставленої мети передбачала вирішення низки **завдань**:

1. Окреслити сутність і визначити особливості поняття «висунення» у різних площинах наукового знання з урахуванням мовознавчої парадигми дослідження;
2. Уточнити механізми формування прийому висунення загалом та його складової – паралелізму – зокрема;
3. Виявити характерні особливості використання паралелізму у поезіях Е. Е. Каммінгса.

Термін «висунення» (англ. *foregrounding*) був запозичений з робіт Празької школи і перекладений англійською мовою П. Гарвіном. У контексті лінгвістики й літературознавства термін почав використовуватися лише з ХХ сторіччя. Так, чеський теоретик Я. Мукаржовський зв'язав його з лінгвістикою у 1932 році [10].

Власне теорія висунення була започаткована двома представниками Празької школи: Я. Мукаржовським і Р. Якобсоном [6]. За Я. Мукаржовським, висунення – це низка стилістичних прийомів, присутніх на різних рівнях (фонетичному, семантичному, граматичному тощо), яке може зустрічатися в щоденному мовленні за умови, що воно виникає спонтанно, не систематично, у той час, як у поетичному мовленні висунення з'являється систематично, створюючи певний ритм та малюнок. Я. Мукаржовський називає висунення деавтоматизацією: чим більше елементів тексту деавтоматизовано, тим більш помітними та усвідомленими вони стають для читача [10].

Так само і В. Б. Шкловський твердить, що основне завдання висунення «не змусити читача шукати значення, але створити особливе сприйняття певного об'єкта – це створює нове бачення речей, а не дає спосіб нового їх пізнання» [2, с. 18]. Отже, мета висунення полягає у створенні нового образу об'єкту замість його звичайного опису.

У своєму дослідженні «Мистецтво як прийом» В. Б. Шкловський розглядає висунення у тісному зв'язку з відстороненням, протилежністю ознайомленню [2]. Вчений твердить, що задача автора – створити нове бачення речей, як результат «відстороненого сприйняття» [2, с. 18], де відсторонення – це опис вже відомого факту, події або ситуації з іншого боку, роблячи їх новими.

М. А. К. Халлідей розглядає висунення як «обґрунтоване виділення» (англ. *motivated prominence*) – «феномен лінгвістичного підкреслення, відповідно до якого деякі риси тексту виступають на передній план» [5, с. 99]. Вчений стверджує, що створити висунення можна, додавши у текст більше

закономірностей, таких як рима, ритм, алітерація тощо, ніж необхідно.

Починаючи з середини ХХ сторіччя, дослідження висунення стало більш емпіричним [3; 12]. Так, Д. Майєлл та Д. Койкен підкреслюють недолік у вивченні власне впливу висунення на читача. Ефект висунення у поетичному тексті можна описати трьома словами: неповторно, неочікувано, незвичайно. Наявність цих трьох факторів відрізняє поетичну мову від непоетичної [11, с. 159].

Дж. Ліч у свою чергу розділяє висунення на два типи: кількісне та якісне. Якісне висунення – це відхилення від сталої моделі мовлення; кількісне висунення – це відхилення від необхідної частоти певних рис тексту. Вчений вважає, що «висунення виражається за допомогою лінгвістичних девіацій або лінгвістичного паралелізму» [7, с. 34].

Паралелізм – це повторення граматичної або лексичної структури, фрази чи речення. Девіація – це феномен, коли загальновідоме правило неочікувано порушується. У результаті створюється несподіванка, яка привертає увагу до форми тексту, а не до його змісту [9, с. 1].

Пропонуємо почати наш аналіз висунення у поетичних текстах Е. Е. Каммінгса із одного з його найвідоміших віршів «in just-/spring» (1923). Це перша поезія автора про природу, де показано поведінку, почуття та емоційний стан людей в період ранньої весни. Оповідь ведеться від третьої особи, а головними героями простого сюжету виступають *balloonMan*, *eddieandbill* та *bettyandisbel*.

Оскільки «паралелізм – стилістична фігура, у якій частини речення є однаковими або граматично або за будовою» [8], паралельне повторення (анафору) у вірші «in just» спостерігаємо в таких рядках:

spring when the world is mud- far and wee
Spring; far [13, с. 27].

Аналогічно функціонує епіфора – повторення слова в кінці фрази з метою підкреслити певний факт. У даному вірші епіфора представлена в таких рядках:

running from marbles and whistles far and wee
from hop-scotch and jump-rope and far and wee
and wee;
and [13, с. 27].

У цій поезії часто зустрічається полісиндетон – сполучник *and* вживається автором дванадцять разів: десять з них окремо та два – в складених словах. Як наслідок, вірш звучить більш ритмічно.

Відмінною рисою твору «Love is more thicker than forget» (1939) є значна кількість паралельних конструкцій. Кожен рядок в першій строфі має таку будову: *more* + означення + *than* + додаток [13, с. 530]:

love is more thicker than forget
more thinner than recall
more seldom than a wave is wet
more frequent than to fail

Натомість третя строфа відрізняється використанням однакових конструкцій: *less* + означення + *than* + додаток та анафорою. Паралельні конструкції також зустрічаються в другій та четвертій строфах [13, с. 530]:

it is most mad and moonly it is most sane and sunly
and less it shall unbe and more it cannot die
than all the sea which only than all the sky which only
is deeper than the sea is higher than the sky

Конструкція *it is most* + прикметник + *and* + прикметник повторюється в перших рядках цих двох строф, а конструкція *than all the* + іменник + *which only* повторюється в четвертих рядках. Також відзначаємо алітерацію: повторення звуку /m/ в рядку *it is most mad and moonly* і звуку /s/ в *it is most sane and sunly*. Систематична рима цього вірша повністю відрізняє його від двох попередніх поезій, які ми проаналізували.

Далі розглянемо поезію «Hist Whist» (1947), сюжет якої зосереджено довкола чортівні в ніч на свято Хелловіну, тому головною темою віршу є відьми та інші фантастичні істоти: вовкулаки, привиди та гобліни. Описувані події є фантастичними, а проміжок часу зачіпає одну ніч. Щоб пробудити уяву та налаштувати читача на відповідний настрій, автор використовує слова *goblins*, *witches*, *devil* та *ghostthings* і додає зла та жаху.

У вірші домінуючим є фонетичний паралелізм, адже алітерація наявна принаймні один раз у кожній строфі, наприклад [13, с. 28]:

<i>tip-toe</i>	/tɪp-təʊ
<i>twinkle-toe</i>	'twɪŋkl-təʊ
<i>little twitchy</i>	'lɪtl 'twɪtʃi
<i>witches and tingling</i>	'wɪtʃɪz ænd 'tɪŋglɪŋ/

У наведених рядках спостерігаємо повторення звуку /t/, що тримає органи мовлення читача в напруженні. Також Е. Е. Каммінгс використовує повторення лексем *hidehidehide*, *hob-a-nob*, *devil*, що акцентує ритм у вірші.

Інший вірш, який ми пропонуємо розглянути, – «Humanity I love you» (1925). Як і багато інших поезій автора, його написано верлібром. Текст насичений паралельними конструкціями. Так, повторення фрази *Humanity I love you* спостерігаємо у першому, дев'ятому та сімнадцятому рядках. У той же час сама ця фраза є прикладом висунення за допомогою іронії. Фонетично паралелізм у поезії представлено алітерацією [13, с. 53]:

whatch-chain which would be embarrassing for
/ wɒtʃ-eɪn wɪtʃ wʊd bi: ɪm'bærəsɪŋ fɔ: /

Натомість поезія «I like» (1937), центральна ідея якої полягає у внутрішньому конфлікті ліричного героя, відображає думки автора про кохану жінку в момент розлуки. Вірш наповнений паралелізмом на фонетичному, лексичному, граматичному, семантичному та графологічному рівнях. Так, фонетичний паралелізм представлений алітерацією [13, с. 50]:

<i>to think that on</i>	/tu: θɪŋk ðæt ɒn
<i>the flower you gave me when we</i>	ðə 'flaʊə ju: geɪv mi: wɛn wi:
<i>loved</i>	lʌvd/
<i>steps to seek</i>	/steps tu: si:k
<i>your face and i</i>	jɔ: feɪs ænd aɪ/

Jimmie's got a goil
goil
goil,
Jimmie
's got a goil and
she coitnly can shimmie
when you see ner shake
shake
shake,
when
you see ner snake a
nimmie how you wish that you was Jimmie.
Oh for such a gurl
gurl
gur,
oh
for such a gurl to
be a fellow's twist and twirl
talk about your Sal-
Sal-
Sal-,
talk
about your Salo
-mes but gimmie Jimmie's gal.

Ще одна поезія «Jimmie's got a goil» (1947) описує стосунки між двома головними героями – *Jimmie* та *goil*. Оповідь ведеться від третьої особи, а простий сюжет зосереджується довкола двох молодих людей, що танцюють, та третього героя – *you*, до якого оповідач звертається декілька разів. Тон вірша, що описує обертаючий рух, є бурлескним. Паралелізм у цьому творі спостерігаємо у повторенні на лексичному, граматичному і фонетичному рівнях. Лексичні повторення представлені словами *goil*, *shake*, *gurl*, *Sal*, кожне з яких повторюється тричі в рядку. Крім того, можемо побачити своєрідне обрамлення вірша: перше слово рядка та слово, яким закінчується повторення, збігаються [13, с. 233]:

Jimmie's got a goil
goil
goil,
Jimmie

Граматичний паралелізм у тексті простежується в таких рядках [13, с. 233]:

Jimmie's got a goil
Jimmie

's got a goil and

Фонологічні повторення у вірші представлені омофонами, адже лексеми *Jimmie* /dʒ'ɪmi/, *shimmie* /ʃ'ɪmi/, *gimmie* /'ɪmi/ мають подібне сполучення звуків /'ɪmi/.

Разом ці види повторень складають форму спіралі, за допомогою якої автор створює образ коловороту, що постійно здійснюється, як у танцювальних рухах (див. Рис. 1.1).

Рисунок 1.1.
Спіралеподібна структура паралельних конструкцій у вірші «Jimmie's got a goil»

Далі розглянемо поезію «If» (1908–1911), яку було написано Е.Е. Каммінгсом під час навчання у Кембриджській школі, у період, коли автор віддавав перевагу семантичним, а не графічним оздобленням тексту, хоча останні все ж наявні у тексті. У поезії розповідь ведеться від першої особи, коли йдеться про ставлення автора до життя, а його власний досвід перетинається з філософськими роздумами. У таких строфах використано паралельні граматичні та лексичні структури [13, с. 1064]:

<i>If freckles were lovely, and day was night,</i>	<i>If earth was heaven, and now was hence,</i>
<i>And measles were nice and a lie warn't a lie</i>	<i>And past was present, and false was true,</i>
<i>Life would be delight,—</i>	<i>There might be some sense</i>
<i>But things couldn't go right</i>	<i>But I'd be in suspense</i>
<i>For in such a sad plight</i>	<i>For on such a pretense</i>
<i>I wouldn't be I.</i>	<i>You wouldn't be you.</i>

У першому рядку кожної строфи *If* вводить умову, і далі вживається конструкція «іменник – дієслово – іменник». Другий рядок починається із сполучника *And*, який об'єднує дві однакові структури: «іменник – дієслово – іменник», «іменник – дієслово – іменник». Починаючи з третього рядка і до шостого наратор описує результат виконання представленої умови, складові конструкції «іменник – *would be/might be* – іменник». Четвертий рядок починається зі сполучника *But*, який вводить умову, контрастну до першої, а сполучник *For* починає п'ятий рядок і вводить додаткову інформацію. Останній рядок має абсолютно ідентичну структуру у всіх строфах: «займенник *I/You/We* – *wouldn't be* – займенник *I/You/We*».

Вірш «Let it go» (1944) був також написаний у період навчання Е.Е. Каммінгса в Кембриджській школі. У ньому йдеться про ставлення автора до дружби та справжнього кохання. Хоча вірш і схожий на філософські роздуми автора, відчувається присутність іншого, хоч і мовчазного співрозмовника, скоріше за все коханої людини – жінки або доньки.

Е.Е. Каммінгс наповнює поезію фонетичним, лексичним та граматичним перелелізмом. Лексичний та граматичний паралелізм представлені у повторі першого рядка у кожній строфі [13, с. 569]:

let it go—the
let them go—the
let all go—the

У рядках бачимо градацію займенника третьої особи однини *it* (з англ. «воно», «це») у займенник третьої особи множини *them* (з англ. «їх») і далі у гіперболізований займенник *all* (з англ. «усі», «усіх»). Алітерація та асонанс створюють фонетичний паралелізм [13, с. 569]:

<i>smashed word broken</i>	/smæʃt wɜ:d 'brʊkən
<i>open vow or</i>	'əʊpən vaʊ ə:
<i>the oath cracked length</i>	ði əʊθ krækt lɛŋθ
<i>wise—let it go it</i>	waɪz-let it gəʊ it/

Алітерація наявна в таких рядках [13, с. 569]:

<i>the false fair friends</i>	/ðə fɔ:ls feə frɛndz/
<i>big small middling</i>	/bɪg smɔ:l 'mɪdlɪŋ
<i>tall bigger really</i>	tɔ:l 'bɪgə 'rɪəli/

Ще одна поезія Е.Е. Каммінгса «maggie and milly and molly and may» (1956) описує чотирьох дітей, які пішли гуляти на берег моря. Кожний елемент віршу є символом, головний із яких – *the sea* (з англ. «море»). Е.Е. Каммінгс вважає, що кожна людина знаходить особливе значення у *the sea*, і у такий спосіб вірш робить читача адресатом філософських роздумів автора.

Висунення у тексті представлено, зокрема, фонетичним паралелізмом, наприклад, алітерацією [13, с. 682]:

<i>maggie and milly and molly and may</i>	/mægi ænd 'mɪli ænd 'mɒli ænd meɪ/
<i>milly befriended a stranded star</i>	/mɪli bɪ'frɛndɪd ə 'strændɪd stɑ: /
<i>whose rays five languid fingers were;</i>	/hu:z reɪz faɪv 'læŋgwɪd 'fɪŋgəz wɜ:z;/
<i>which raced sideways while blowing</i>	/wɪtʃ reɪst 'saɪdweɪz waɪl 'bləʊɪŋ
<i>bubbles</i>	'bʌblz:ænd/

Головною темою віршу «in time of daffodils» (1954) стає життя, зростання та становлення особистості. Поезію побудовано на повторах, коли структура рядка безперервно повторюється. Лексичний та граматичний паралелізм представлений у перших рядках чотирьох строф [13, с. 688]:

*in time of daffodils (who know
in time of lilacs who proclaim
in time of roses (who amaze
in time of all sweet things beyond*

Структура цих рядків є ідентичною: фраза *in time of* (з англ. «у часи») – назва квітки – займенник *who* (з англ. «хто») у ролі підмета – присудок. Останні рядки строф також мають подібну структуру [13, с. 688]:

*forgetting why, remember how
remember so (forgetting seem)
forgetting if, remember yes
remember seek (forgetting find)
forgetting me, remember me*

На початку кожного з вищезгаданих рядків бачимо чергування слів *forgetting* (з англ. «забуваючи») та *remember* (з англ. «пам'ятай»). Численне використання алітерації та асонансу у ще одній поезії, "you" (1931), створюють паралелізм на фонетичному рівні. Асонанс присутній в таких рядках [13, с. 355]:

<i>in win</i>	/ɪn wɪn
<i>ter who sit</i>	te hu: sɪt
<i>dying thinking</i>	'daɪŋ 'θɪŋkɪŋ/

Алітерацію автор вживає майже у кожному рядку [13, с. 355]:

<i>huddled behind dir</i>	/hʌdld bɪ'hænd 'dɜ:/
---------------------------	----------------------

Вірш також містить слова *huddled*, *muddled*, *cuddled*, які створюють певний ритм.

Отже, Е.Е. Каммінгс використовує паралелізм на трьох рівнях: фонетичному, граматичному та лексичному. Домінантними у його поезії є такі стилістичні прийоми, як алітерація, асонанс, анафора та епіфора. За допомогою паралелізму Е.Е. Каммінгс створює певний ритмічний та навіть графічний малюнок.

Подальшим перспективним напрямком розвідки може бути емпіричне вивчення [1] поетичного здобутку Е.Е. Каммінгса, а саме дослідження реакції читача на різні типи паралелізму у його текстах, що, у свою чергу, сприятиме висвітленню нових аспектів теорії висунення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Чеснокова Г. В. Як виміряти враження від поезії або Вступ до емпіричних методів дослідження у мовознавстві: [монографія] / Ганна Вадимівна Чеснокова. – К.: Ленвіт, 2011. – 248 с. DOI: 10.13140/2.1.3428.6400
2. Шкловский В. Б. О теории прозы [Електронний ресурс] / Виктор Борисович Шкловский // Петроград: 18-ая Государственная типография, 1929. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.opojaz.ru/manifests/kakpriem.html>.
3. Chesnokova A. Anyone Came to Live Here Some Time Ago: A Cognitive Semiotics Approach to Deviation as a Foregrounding Device / A. Chesnokova, W. van Peer // *Versus: Quaderni di studi semiotici* / [ed. by G. Ferraro and A. Nemesio]. – 2016. – № 122. – P. 5–22.
4. Fialho O. Experiencing or Interpreting Literature: Wording Instructions / D. S. Miall, and S. Zyngier // *Pedagogical Stylistics: Current Trends in Language, Literature and ELT* / [ed. Michael Burke et al]. – New York: Continuum, 2012. – 58–75.
5. Halliday M. A. K. *Linguistic Studies of Text and Discourse* / Michael Alexander Kirkwood Halliday. – Soho: A&C Black, 2006. – 301 p.
6. Jakobson R. *Selected Writings, Vol. 8: Major Works* [Електронний ресурс] / Roman Jakobson // Mouton de Gruyter. – 1988. – Режим доступу: https://monoskop.org/images/d/db/Jakobson_Roman_Selected_Writings_Vol_8_Major_Works_1976-1980.pdf.
7. Leech G. N. *Language in Literature: Style and Foregrounding* / Geoffrey Neil Leech. – London: Longman, 2008. – 222 p.
8. Licciardi B. What is Parallelism in Literature? – Definition & Examples [Електронний ресурс] / Bryanna Licciardi. – Режим доступу до ресурсу: <http://study.com/academy/lesson/what-is-parallelism-in-literature-definition-examples.html>.
9. Miyata M. Types of Linguistic Deviation in Oliver Twist / Masanori Miyata. – *Shikoku: Bulletin of Shikoku Women's University*, 1981. – 18 p.
10. Mukařovský J. Standard Language and Poetic Language [Електронний ресурс] / Jan Mukařovský // Georgetown University Press. – 1964. – Режим доступу: https://digilib.phil.muni.cz/bitstream/handle/11222.digilib/131565/Books_2010_2019_071-2014-1_7.pdf?sequence=1.
11. Shibu S. Analysis of Selected Stylistic Concepts and the Method of their Application in Teaching Literature in Undergraduate Classes in India / Shibu Simon – Kerala: Mahatma Gandhi University, 1998. – 322 p.
12. Van Peer W. Literary Education and Digital Learning: Methods and Technologies for Humanities Studies/ W. van Peer, S. Zyngier, V. Viana // *The Journal of Aesthetic Education*. – 2013. – Volume 47. – № 3. – P. 120-121.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

13. Cummings E. E. Complete Poems, 1904–1962 / Edward Estlin Cummings. – New York: Liveright, 1994. – 1102 p.

REFERENCES

1. Chesnokova, A. (2011). *Jak vymirjaty vrazhennja vid poeziji abo Vstup do empirychnykh metodiv doslidzhennja u movoznavstvi* [Measuring the Impression of Poetry: Introduction to Empirical Research Methods in Linguistics]. Kyjiv, Ukraine: Lenvit.
2. Shklovsky, V. (1929). *O teorii prozy* [Theory of Prose]. Retrieved from <http://www.opojaz.ru/manifests/kakpriem.html>
3. Chesnokova, A., & van Peer, W. (2016). Anyone Came to Live Here Some Time Ago: A Cognitive Semiotics Approach to Deviation as a Foregrounding Device. *Versus: Quaderni di studi semiotici*, 122, 5–22.
4. Fialho, O., Miall, D. S., & Zyngier, S. (2012). Experiencing or Interpreting Literature: Wording Instructions. In M. Burke (Ed.), *Pedagogical Stylistics: Current Trends in Language, Literature and ELT* (p. 58–75). New York: Continuum.
5. Halliday, M. A. K. (2006). *Linguistic Studies of Text and Discourse*. Soho: A&C Black.
6. Jakobson, R. (1988). Selected Writings, Vol. 8: Major Works. Retrieved from https://monoskop.org/images/d/db/Jakobson_Roman_Selected_Writings_Vol_8_Major_Works_1976-1980.pdf
7. Leech, G. N. (2008). *Language in Literature: Style and Foregrounding*. London: Longman.
8. Licciardi, B. (n.d.). What is Parallelism in Literature? Definition & Examples. Retrieved from <http://study.com/academy/lesson/what-is-parallelism-in-literature-definition-examples.html>
9. Miyata, M. (1981). *Types of Linguistic Deviation in Oliver Twist*. Shikoku: Bulletin of Shikoku Women's University [in English].
10. Mukařovský, J. (1964). Standard Language and Poetic Language. Retrieved from http://digilib.phil.muni.cz/bitstream/handle/11222.digilib/131565/Books_2010_2019_071-2014-1_7.pdf?sequence=1
11. Shibu, S. (1998). *Analysis of Selected Stylistic Concepts and the Method of their Application in Teaching Literature in Under-graduate Classes in India*. Kerala: Mahatma Gandhi University.
12. Van Peer, W., Viana, V., & Zynger, S. (2013). Literary Education and Digital Learning: Methods and Technologies for Humanities Studies. *The Journal of Aesthetic Education*, 47(3), 120-121.

Г.К. Морозова, А.В. Чеснокова Параллелизм как компонент создания эффекта остранения в стихотворениях Э.Э. Каммингса. Статья посвящена определению лингвостилистических особенностей создания эффекта остранения в поэтических текстах американского поэта, эссеиста, сценариста и художника Эдварда Эстлина Каммингса. В своих произведениях, которые давно привлекают внимание исследователей-лингвистов, автор искусно использовал разнообразные виды остранения и таким образом стал известен именно благодаря своим инновациям в поэзии. В работе анализируются основные теоретические положения, на которых основывается концептуальный аппарат исследования, систематизируются существующие подходы к изучению эффекта остранения в свете современной лингвистики, исследуются основные закономерности использования автором параллелизма как компонента остранения и показывается специфика взаимосвязи формы и содержания произведений.

Ключевые слова: остранение; поэзия; лингвостилистический анализ; лингвистический параллелизм; Э.Э. Каммингс.

H. Morozova, A. Chesnokova. Parallelism in E.E. Cummings' poetry: The research of foregrounding. Following the introduction of the ideas of Russian Formalists and Prague Structuralists, the foregrounding theory appeared as a new paradigm, based on linguistic models that claimed to provide insight into poetic technique and gain a grasp of the effects generated by this technique in the readers. Thus the article focuses on the analysis of stylistic tools to create the foregrounding effect in the poems by E. E. Cummings. The famous American poet, essayist, playwright and painter, he is famous for his very special style of writing and poetic innovations as he skilfully used various types of foregrounding in his poems, and therefore attracted scholarly attention. Hence, in this article the authors offer the outline of theoretical background of foregrounding research as they systematize different approaches to research in the area. On a practical note, the article details the issue of linguistic parallelism as a way to create the foregrounding effect. The authors hold that parallelism can occur at different language levels: morphological, phonological, syntactic, grammatical and lexical. In E.E. Cummings's poems it is predominantly created by means of anaphora, epistrophe, asyndeton and parallel constructions *per se* and is in itself a powerful tool to generate an effect on readers.

Keywords: foregrounding; stylistic analysis; linguistic parallelism; poetry; E. E. Cummings.